

РЕШЕНИЕ

№ 6070

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4741** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на С. И. К. – А. от [населено място] срещу Писмо с изх. № СИС20-ГР94-38 от 02.04.2020 г. на Столична община, с което е обективизиран отказ за връчване на Заповед № СОА17-РД40-53 от 05.05.2017 г. на Кмета на Столична община за отчуждаване на идеална част от недвижим имот. Жалбоподателката навежда доводи за незаконосъобразност на отказа като моли за отмяната му и за връщане на админ. преписка на АО с указания за връчване на отчуждителната заповед.

Ответникът - кметът на Столична община чрез процесуален представител в съдебно заседание оспорва жалбата като недопустима и неоснователна, и моли за отхвърляне като счита, че обжалваният отказ е законосъобразен .

След като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно установено, че със Заповед № СОА17-РД40-53 от 05.05.2017 г. на Кмета на СО е отчужден недвижим имот с идентификатор 68134.208.1884., находящ се в [населено място], район "К. село", [улица], за реализация на обект: "Разширение на метрото в [населено място]. Трета метролиния - [улица]- [улица]- Ц. градска част -[жк]- Втори етап от МС 15 до МС 17 и Депо на Метрополитена". Заповедта е връчвана на отразените в имотния регистър собственици на поземления имот - Л. Н. Ж., М. Н. П., Д. Г. Н., С. С. Н., Р. С. Н. - П. и С. А. А. /съпруг на жалбоподателката/.

Установено е и не се спори между страните, че за частта на С. А. А. са

представени копия на Договор за продажба на наследство от 29.07.2015 г. и Нотариален акт № 141, т. III, рег. № 2581, дело № 479 от 2016 г., в които като собственик е отразен А. А..

Безспорно е и обстоятелството, че жалбоподателката е законна съпруга на С. А. А., видно от доказателството на л.11, и придобитото след 30.06.1996г. недвижимо имущество е в режим на семейна имуществена общност /СИО/.

Не се спори между страните и досежно факта, че А. заедно с останалите съсобственици на имота са обжалвали заповед №СОА17-РД40-53/05.05.2017г. на кмета на Столична община и с влязло в сила съдебно решение по адм.д.№ 6362/2017г. по описа на Административен съд София жалбите са били отхвърлени, а заповедта – оставена в сила. Установено е също, че по молба на жалбоподателката за отмяна на горепосоченото съдебно решение, Върховният административен съд е образувал адм.д. №1197/2019г. като с решение №14517 от 29.10.2019г. е отхвърлил искането за отмяна. В мотивите си ВАС е посочил, че „решението по адм.д.№ 6362/2017г. по описа на АССГ няма сила по отношение на С. А., тъй като тя не е била страна в процеса, но като заинтересовано лице, чиито права и интереси са евентуално засегнати, тя на собствено основание може да обжалва административния акт, без да ѝ се противопоставя възражение за пресъдено нещо“.

Именно мотивите на ВАС са дали основание за искането на жалбоподателката от кмета на СО да ѝ се връчи заповедта за отчуждаване, с аргумент, че при евентуално оспорване по съдебен ред жалбата ѝ би била недопустима поради липса на връчване на оспорвания административен акт.

Въз основа на така установените факти, съдът изведе следните правни изводи :

Жалбата е ДОПУСТИМА - подадена е от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване и в срока по чл.140 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ на кмета на Столична община да връчи на жалбоподателката заповед № СОА17-РД40-53/03.05.2017г. за отчуждаване на недвижимия имот е законосъобразен и правилен. При издаването на обективиращото отказа писмо не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, на приложими материалноправни норми, не е налице и несъответствие с целта на закона.

Противно на твърденията в жалбата, не са допуснати нарушения на разпоредбата на чл. 25, ал.3 от Закона за общинската собственост, вменияща в задължение на органа по отчуждаването да съобщи заповедта за отчуждаване на заинтересованите лица по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс. В хода на административното производство ответникът е събрал необходимите документи за изясняване собствеността на имота като за частта на С. А. са представени договор за продажба на наследство от 29.07.2015 г. и Нотариален акт № 141, т. III, рег. № 2581, дело № 479/2016 г., в които като собственик е визиран именно А.. По делото няма спор, че заповедта за отчуждаване е била надлежно връчена на адресата – А., упражнил правото си на оспорване на акта. Основателно е възражението на ответника, че с уведомяването на вписания в документите за собственост на имота собственик - адресат на акта, административният орган е изпълнил задължението си по закон, като извън неговите правомощия и компетентност е да изследва и преценява дали имотът е в режим на СИО или не е.

На следващо място, несъстоятелни са доводите на жалбоподателката за нарушени нейни права и интереси, вследствие на невръчване на акта за

отчуждаването на имота – СИО на нея като съсобственик. Действията по оспорване на заповедта за отчуждаване безспорно са действия по управление на, а не такива по разпореждане с вещите, представляващи имуществена общност на съпрузите. Като такива, по смисъла на чл. 24, ал. 2 от Семейния кодекс, действията могат да бъдат извършвани от всеки един от съпрузите. Следователно, правилни са констатациите на ответника, че извършените от съпруга С. А. действия са валидни и за жалбоподателката, т.е. с проведеното производство по оспорване на заповедта за отчуждаване на притежавания от двамата в СИО имот, правата и интересите на съпругата С. К. - А. са били изцяло охранени.

На последно място, дори да се приеме, че поради неучастие в производството по адм.д.№ 6362/2017г. по описа на АССГ, „като заинтересовано лице, чиито права и интереси са евентуално засегнати, тя /С. А./ на собствено основание може да обжалва административния акт, без да ѝ се противопоставя възражение за пресъдено нещо“, каквито са мотивите на ВАС по адм.д. №1197/2019г., за да се обжалва Заповед № СОА17-РД40-53 от 05.05.2017 г. на Кмета на СО, не е задължително и необходимо условие същата да ѝ бъде връчена, т.к. несъмнено А. се е запознала със съдържанието на административния акт. Неоснователен е доводът на последната, че поради липса на надлежно връчване съдът би приел жалбата ѝ за недопустима, тъй като правният интерес на жалбоподателката би могъл да се установи със съответните документи /удостоверение за сключен граждански брак и т.н./ и факта на неучастие в адм.д.№ 6362/2017г. по описа на АССГ.

Предвид изложените съображения, атакуваният отказ на Кмета на СО е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила, а жалбата като неоснователна - да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от делото, искането за присъждане на разноски от процесуалния представител на ответника е основателно и следва да се уважи в размер на 100лв. Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, II-ро отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. К. – А. от [населено място] срещу Писмо с изх. № СИС20-ГР94-38 от 02.04.2020 г. на Столична община, с което е обективиран отказ за връчване на Заповед № СОА17-РД40-53 от 05.05.2017 г. на Кмета на Столична община за отчуждаване на идеална част от недвижим имот, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА С. И. К. – А. от [населено място] , [улица] ет.2 ап.4, да заплати на Столична община сумата 100лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: